

Addit, ad Covarruvias

linæ, & anseres essent ferae naturæ? nec Imperator inquit: unius gallinae, aut anseris detentorum furti reum fieri, sed plurali loquutione utitur, ibi: *Et qui lucrandi animo, ea animalia detinet, furum committere intelligitur.* Unde textus ille nullo modo favet adversariis, Molin, ubi supra dicit, num. 3.

- 86 Non itidem obstat *l. vulgaris*, ff. de furti, pro cuius solutione notandum est, rationem dubitandi illius textus non fuisse, an pro modico tritici, seu modico vini actionem furti quis possit exercere? sed num qui partem alicujus rei surripit, teneatur pro tota, furti actione? quam licet non auferat, videtur, invito domino, contrectare, quia dum partem tollit, corpus totum contrectat; quæstio hæc fuit Ulpiano proposita per exempla modii tritici ex acervo, & modici vini ex dolio ablati, nam videbatur totius acervi, vel doili furtum fuisse commissum; sed Confutus id inficiatur in hac verba: *Sed verum est in tantum eum actione furti teneri, quantum abstatuit.* Quibus controversiam veterum Consultorum generaliter decidit neque affirmavit, in exemplis ibi positis dari furti actionem, de quo non fuerat interrogatus, & quanquam verba aliud insinuantur (quod negatur) non est illis standum, sed Legislatoris menti: argum. l. generaliter 6. in princ. C. de inst. & subst. cap. humanae 11. 12. quæst. 5. Jafon in l. juris gentium, §. ait Praetor numer. 15. ff. de pæst. Del-bene supra tom. 2. cap. 16. dub. 37. num. 5. Gonçalez ad reg. 8. Cancellar. gloss. 48. n. 45. Barbof. axiom. 222. numer. 1. Qui solum intendit dubium præcipuum definire, non de aliis statuere, quæ altiorem indaginem exigebant, cum nullo iure expressè caveatur, pro rebus adeo exiguis furti actionem competere; & cum verba quæ obstant, posita sint in relatione causis, & non in decisione, de illis non est curandum; Carleval. tom. 2. disp. 8. numer. 33. Bernard. Diaz reg. 781. Guttier. practicar. lib. 3. quæst. 17. num. 61.

Vers. Sed ut res.

- 88 Ecclesiæ enormissimè læsæ de jure communi restitutionem usque ad triginta annos concedendam fore, cum D. Covarr. resolvunt communiter DD. Guttier. d. q. 69. num. 18. Parlal. differ. 114. num. 4. Costa in d. §. & quid si tantum, part. 2. à num. 83. Caldas in d. l. si curatorem, verbo, *Infra legitimam*, num. 10. Morl. sup. d. tit. 5. in prælud. num. 16. in fine, Sforc. Odd. sup. qu. 19. n. 92. Beroi. conf. 177. num. 40. quamvis Garcia de expens. cap. 18. num. 37. hoc auxilium ad quadraginta annos extendat, & Suarez allegat. 21. num. 4. ad aliud quadriennum, præter elapsum restringat.

Ad Num. 13.

- 89 De intellectu l. fin. tit. fin. p. 6. videndi sunt Greg. Lop. ibi Gloss. 8. Cevall. tom. 1. q. 536. num. 16. Guttier. d. num. 18. Herm. d. l. 56. gloss. 11. & 12. num. 127. Pinel. in d. l. 2. part. 2. cap. 1. num. 27. in fine, & quos isti allegant.

Ad Num. 14.

- 90 Quod dicit. l. fin. etiam in secunda parte intelligenda sit de restitutione in integrum, & non de remedio d. l. 2. C. de resindend. vend. verius videatur ex textus verbis; atque ita tenent cum D.

Covarr. Greg. Log. Guttier. Roder. Suar. & alii; quicquid ali non pauci sentiant, & in hujusmodi restitutione enormissima læsio erit; quæ dimidiam justi pretii egreditur, de quo supra ad num. 11. vers. Secundo ex his etiam.

Vers. Nec enim Ibi: *Quamvis hæc differentia.*

Hanc doctrinam communem appellat Hermos. 91 dicit. gloss. 11. & 12. num. 114. In contrarium, ubi quæstionem movet, ac resolvit, de qua dictum est: ad num. 11. vers. Tertio hinc deducitur, num. 68.

Vers. His omnibus.

Certius videtur restitutionem fuisse ex justitia concessam, quia Ecclesia fuerat enormissimè læsa, ut ostendimus supra ad n. 10. fructus autem non repetit Monasterium, quia nec si intra quadriennium ageret, illos haberet, propter obsequium à vassallo acceptum. Nec refert, quod illi exceperint estimationem laboris servitiæ exhibiti: quoniam in dubio excessus talis non præsumitur, sed fructus creduntur correspondere labori; Escobar de ration. cap. 16. num. 53. neque aliud fuit per Monasterium probatum, quod solum intendit, sibi vilam restituiri, quam, cum non expediret, necessitate cogente alienavit, sive in feudum concessit. Imo quamvis prætenderet partem fructuum sibi restituti, relieto vassallo, quod equum foret pro labore, non obtineret; nam feudatarius dum onera feudi sustinet, omnem ejus utilitatem meretur, neque fructus commensurantur obsequis sed quotquot nascuntur, illi cedere debent pro fidelitate, subjectione, ac servitiis exhibitis domino; quapropter in datione in feudum non est locus remedio l. 2. C. 95 de res. vendit. nisi quando feudum conceditur ob pensionem in singulos annos solvendam, ut docent communiter DD. Barbof. in collect. ad eum textum num. 29. & 30. Hermos. in l. 56 gloss. 4. num. 15. Castrensi. in d. l. 2. num. 13. Bald. num. 7. Salicet. num. 10. Cagnol. num. 107. Padill. num. 29. Pinel. part. 1. cap. 3. num. 2. Rebuff. in tract. de rescission. contract. §. unic. gloss. 15. n. 11. Ant. G. br. libr. 3. de tit. empt. conclus. 1. num. 74. Matienz. in l. 1. gloss. 8. num. 7. tit. 11. lib. 5. Recop. Fachin. 96 controvers. lib. 2. cap. 22. vers. Nec huic sententie. Quo casu propriè feudum non est, sed transit in emphyteufum, vel contractum innominatum: Greg. Lop. in l. 1. tit. 26. part. 4. gloss. 2. Bald. in l. liberti, col. fin. C. de oper. liber. Marescot. variar. libr. 1. cap. 63. num. 5. & 6. Ex quibus junctis, quæ diximus supra ad num. 10. deducitur, Monasterium in dict. cap. ad nostram, non potuisse fructus, aut partem eorum petere, licet ex justitia fuerit restitutum.

Ad Num. 15.

In restitutione justitia fructus venire; secus in illa, quæ gratiosè conceditur, omnes fere concordes sentiunt Interpretes; Cevall. dist. quæst. 536. num. 19. Anton. Gom. 3. tom. variar. cap. 13. num. 38. in fine, Noguer. alleg. 8. num. 37. cum sequentibus, Guttier. dist. quæst. 69. Cyriac. dist. tom. 2. controvers. 321. num. 77. & 78. Odd. ubi supra, quæst. 45. artic. 2. sub num. 13. & quæst. 99. artic. 14. num. 123. 131. Lara in l. si quis à liberis, §. sed utrum, à numer. 9. ff. de agnosc. lib. Farinac. in præx. quæst. 5. numero 44. Carol. de Tapia in rubric. de constitut. Princip. cap. 3. num. 29. 38. Ponte decis. 25. numer. 9. 10. Peregrin. jur.

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. IV.

- jur. Fisc. lib. 5. tit. 2. num. 61. Tiraquel. in l. si unquam, verbo, Revertatur, num. 276. C. de revoc. donat. Greg. Lop. in l. 2. gloss. 5. tit. 32. p. 7. Boër. decis. 98. n. 5. eam tamen distinctionem impugnat latè Molin. de just. & jur. tom. 2. disp. 575. ex num. 4.

AD CAPUT IV.

Coram quo Judice sit in integrum restitutio petenda.

SUMMARIUM.

- 1 Restitutio in integrum petenda est coram Judice ejus, adverlus quem postulatur.
- 2 Restitutio incidenter postulata petenda est à Judice causa principalis.
- 3 Index loci contractus est competens ad concedendum in integrum restitutirnem ciocca illum.
- 4 Judex loci rei sita, an sit competens ad restitutum in integrum, quando actione reali restitutus auctor est?
- 5 Qui est Judex causa preparata, cognoscere de causa preparante potest.
- 6 Judex loci rei sita competens est, quoties de ea vindicanda tractatur.
- 7 Ecclesia petens restitutioem contra laicum, ipsius Judicem debet adire.
- 8 Bona patrimonialia Clericorum gaudere negatur privilegiis rerum Ecclesiasticarum: Contraria, num. 14.
- 9 Clericus postulans in integrum restitutioem contra laicum, coram seculari Judice comparet.
- 10 Fallit, si contraria vigeat consuetudo.
- 11 Veli negligens sit judex laicus.
- 12 Ecclesia, & Clerici pro rebus Ecclesiasticis gaudent privilegio, l. unicæ, C. quando Imper. inter: sed non pro nobis patrimonialibus ipsorum.
- 13 In Hispania vetitum est, ne Clerici laicos ad tribunalia Ecclesiastica trahant, & sic observatur.
- 14 Bona patrimonialia Clericorum obtinere privilegia rerum Ecclesiasticarum qui docent.
- 15 Fundamentum praefata sententia refertur.
- 16 Bona patrimonialia Clericorum sunt sub speciali Dei dominio.
- 17 Patrimonium, ad cuius titulum quis sacris initiatur, non est privilegium, ut bona Ecclesiastica.
- 18 Contrarium verius esse probatur.
- 19 Patrimonium, ad cuius titulum aliquis Ordinibus insignitur, alienari non potest, nisi Clericus sufficiens beneficium obtineat.
- 20 Subrogatum sortitur naturam ejus, cuius loco subrogatur.
- 21 Cessante causa, cessat effectus.
- 22 Utrum desideretur citatio ad relaxationem juramenti? qui disputant.
- 23 Ad relaxandum juramentum, simulque rescindendum contractum, citatio prærequisitur.
- 24 Ad relaxationem juramenti solum ad effectum agenti, non desideratur citatio: de quo infra n. 37.
- 25 Relaxatio an sit concedenda illi, qui in perjuria jam incedit? remissive.
- 26 A quo Judice petenda est relaxatio juramenti ad effectum agenti, qui tractant.
- 27 Dupliciter quis liberari potest à vinculo juramenti ad effectum agenti, & quomodo.
- 28 Per juramentum in contractibus additur forus foro. Faria addit. ad Covar. Tom. 4.